

Karol PETHE

OBSZAR WSPÓŁCZYNNIKÓW POCZĄTKOWYCH FUNKCJI P-LISTNYCH
W KOLE JEDNOSTKOWYM

Streszczenie. Celem niniejszej pracy jest rozszerzenie metody i wyników zawartych w pracy [1], I.E. Bazilewicza, dotyczących funkcji jednolistnych, na klasę funkcji p-listnych.

Niech S_p oznacza klasę funkcji

$$f(z) = z^p + c_{p+1} z^{p+1} + c_{p+2} z^{p+2} + \dots \quad (1)$$

regularnych i p-listnych w kole $|z| < 1$.

Korzystając z badanego przez K. Koseki [2] odpowiedniego równania Löwnera dla funkcji $f \in S_p$ oraz pewnego lematu wariacyjnego I.E. Bazilewicza [1] wyznaczmy zbiory wszystkich punktów $M(a_{p+1}, 0; a_{p+2}, 0)$ i $P(|c_{p+1}|, |c_{p+2}|)$, przyporządkowane funkcjom klasy S_p .

Pozómy $c_{p+1} = a_{p+1} + i b_{p+1}$, $c_{p+2} = a_{p+2} + i b_{p+2}$ a następnie przyporządkujmy każdej funkcji $f(z) \in S_p$ odpowiednio punkty $M(a_{p+1}, 0; a_{p+2}, 0)$ i $P(|c_{p+1}|, |c_{p+2}|)$.

K. Koseki w pracy [2] badał pewną klasę L funkcji p-listnych zdefiniowaną następująco: Funkcja $\hat{f}(z)$ należy do L, jeżeli $\hat{f}(z) = g(z, 0)$, gdzie $g(z, t)$ jest rozwiązaniem równania

$$\frac{\partial g(z, t)}{\partial t} = \frac{\partial g(z, t)}{\partial z} \cdot z \frac{1 + k(t)z}{1 - k(t)z}, \quad 0 \leq t \leq t_0 < \infty \quad (2)$$

spełniającym warunek

$$g(z, t_0) = z^p,$$

gdzie $k(t) = e^{i\theta(t)}$ i $\theta(t)$ jest funkcją rzeczywistą przedziałami ciągłą w $\langle 0, t_0 \rangle$ i wykazał, że klasa tych funkcji jest gęsta w klasie S_p .

Współczynniki c_{p+1} i c_{p+2} funkcji $f(z) = e^{pt_0} \hat{f}(z)$, gdzie $\hat{f}(z) \in L$, wyrażają się wzorami

$$\left. \begin{aligned} c_{p+1} &= -2p \int_0^{\infty} e^{-t} k(t) dt \\ c_{p+2} + 2p(p+1) \left(\int_0^{\infty} e^{-t} k(t) dt \right)^2 &= -2p \int_0^{\infty} e^{-2t} k^2(t) dt, \end{aligned} \right\} \quad (3)$$

zaś ich części rzeczywiste i urojone odpowiednio wzorami

$$\left. \begin{aligned} a_{p+1} &= -2p \int_0^{\infty} e^{-t} \cos Q(t) dt, & b_{p+1} &= -2p \int_0^{\infty} e^{-t} \sin Q(t) dt \\ a_{p+2} &= \frac{p+1}{2p} (a_{p+1}^2 - b_{p+1}^2) - 2p \int_0^{\infty} e^{-2t} \cos 2Q(t) dt \\ b_{p+2} &= \frac{p+1}{p} a_{p+1} b_{p+1} - 2p \int_0^{\infty} e^{-2t} \sin 2Q(t) dt \end{aligned} \right\} \quad (4)$$

Powyższe wzory łatwo otrzymać z równania (2).

Niech Y będzie rodziną funkcji $y(t) = e^{-t} \cos Q(t)$, $-e^{-t} < y(t) < e^{-t}$, mających w $0 \leq t < \infty$ co najwyżej skończoną ilość punktów nieciągłości pierwszego rodzaju. I.E. Bazylewicz [1] wykazał następujące lematy:

Lemat 1

Spośród wszystkich funkcji $y(t) \in Y$ spełniających warunek

$$\int_0^{\infty} y(t) dt = C_0 = \text{const.},$$

funkcja, dla której całka

$$\int_0^{\infty} y^2(t) dt$$

osiąga najmniejszą wartość, ma postać

$$y_e = \begin{cases} \pm e^{-s} & \text{dla } 0 \leq t < s \\ \pm e^{-t} & \text{dla } s < t < \infty \end{cases}$$

przy czym c jest stałą tak dobraną, by również

$$\int_0^{\infty} y_e(t) dt = c_0.$$

Lemat 2

W rodzinie funkcji $y \in Y$ spełniających warunek

$$\int_0^{\infty} e^{-t} \cos Q(t) dt = c_0,$$

najmniejsza wartość całki $\int_0^{\infty} e^{-2t} \cos^2 Q(t) dt$ nie ulegnie zmianie przy dodatkowym warunku

$$\int_0^{\infty} e^{-t} \sin Q(t) dt = 0.$$

Twierdzenie 1

W klasie funkcji $f \in S_p$ największa wartość $a_{p+2} = \overline{a_{p+2}} (a_{p+1})$ przy ustalonym a_{p+1} z przedziału $\langle -2p, 2p \rangle$ wyraża się w postaci parametrycznej równościami

$$\left. \begin{aligned} a_{p+1} &= 2p(1+s) e^{-s} \\ a_{p+2} &= \frac{p+1}{2p} a_{p+1}^2 - 2p(1+2s) e^{-2s} + p. \end{aligned} \right\} \quad (5)$$

Równości te są spełnione tylko dla funkcji

$$e^{-t} \cos Q(t) = \begin{cases} e^{-s}, & 0 \leq t \leq s \\ e^{-t}, & s < t < \infty \end{cases}$$

i przy tym $b_{p+1} = b_{p+2} = 0$.

Dowód

Zauważmy, że wystarczy rozpatrywać a_{p+1} tylko w przedziale $0, 2p$ według wzoru

$$a_{p+1} = 2p \int_0^{\infty} e^{-t} \cos Q(t) dt,$$

ponieważ zamieniając we wzorach (4) Q na $Q + \pi$, a_{p+1} zamieni się na $-a_{p+1}$; przy czym a_{p+2} nie ulegnie zmianie. Jeżeli następnie we wzorach (4) zamienimy $\cos 2Q$ na $2 \cos^2 Q - 1$, wówczas znalezienie największej wartości a_{p+2} przy ustalonym a_{p+1} sprowadza się do wyznaczenia największej wartości prawej strony nierówności

$$a_{p+2} = \frac{p+1}{2p} (a_{p+1}^2 - b_{p+1}^2) - 4p \int_0^{\infty} e^{-2t} \cos^2 Q(t) dt + p \quad (6)$$

przy warunku

$$\int_0^{\infty} e^{-t} \cos Q(t) dt = \text{const.}$$

Prawa strona (6) osiągnie swoją największą wartość wtedy, gdy $b_{p+1} = 0$ oraz, gdy całka $\int_0^{\infty} e^{-2t} \cos^2 Q(t) dt$ będzie najmniejsza. Z lematów 1 i 2 wynika, że wówczas funkcją ekstremalną jest funkcja postaci

$$y_e = \begin{cases} e^{-s}, & 0 < t < s \\ e^{-t}, & s < t < \infty \end{cases}$$

gdzie s jest stałą zależną od a_{p+1} . Jeżeli teraz obliczymy dla tej funkcji a_{p+1} i a_{p+2} , gdy $b_{p+1} = 0$, to otrzymamy równości (5), zaś przez odpowiednie podzielenie przedziału $(0, \infty)$ na dwie części, w których funkcja $Q(t)$ ma przeciwne znaki otrzymamy, że $b_{p+1} = b_{p+2} = 0$. Równanie (5) określa linię ciągłą w płaszczyźnie (a_{p+1}, a_{p+2}) .

Twierdzenie 2

Jeżeli $b_{p+1} = 0$, to w klasie S_p najmniejsza wartość $a_{p+2} = \underline{a_{p+2}}(a_{p+1})$ przy ustalonym a_{p+1} z przedziału $(-2p, 2p)$ wyraża się równaniem

$$\underline{a_{p+2}} = \frac{p+1}{2p} a_{p+1}^2 - p. \quad (7)$$

przy czym wartość ta jest osiągnięta tylko dla takiej funkcji $Q(t)$, która przyjmuje tylko dwie wartości 0 i π .

Dowód

Dla $b_{p+1} = 0$ wzór (6) przyjmuje postać

$$a_{p+2} = \frac{p+1}{2p} a_{p+1}^2 - 4p \int_0^{\infty} e^{-2t} \cos^2 Q(t) dt + p, \quad (8)$$

z którego wynika, że przy $a_{p+1} = \text{const.}$, a_{p+2} będzie najmniejsze wówczas, gdy całka $\int_0^{\infty} e^{-2t} \cos^2 Q(t) dt$ osiągnie największą wartość. Jednakże największa wartość tej całki może być osiągnięta tylko wtedy, gdy $\cos^2 Q \equiv 1$, tj. dla $Q = 0, \pi$. Zauważmy następnie, że jeżeli $Q = 0, \pi$ to $b_{p+1} = b_{p+2} = 0$, zaś a_{p+1} może przyjmować wszystkie wartości z przedziału $\langle -2p, 2p \rangle$. Stąd i wobec (8) otrzymamy równanie (7) twierdzenia.

Twierdzenie 3

W klasie funkcji S_p , krzywe (5) i (7) ograniczają w płaszczyźnie (a_{p+1}, a_{p+2}) obszar zawierający wszystkie punkty $M(a_{p+1}, 0; a_{p+2}, 0)$ przyporządkowane odpowiednim funkcjom klasy S_p .

Dowód

Z twierdzenia 1 wynika, że spośród krzywych $e^{-t} \cos Q(t) \in Y$, krzywa, dla której przy $a_{p+1} = \text{const.}$, $a_{p+2} = \overline{a_{p+2}}$ ma postać

$$y_e = \begin{cases} e^{-s}, & 0 < t < s \\ e^{-t}, & s < t < \infty \end{cases} \quad \text{gdzie} \quad 2p \int_0^{\infty} y_e dt = a_{p+1} \quad \text{i} \quad b_{p+1} = 0, \quad (9)$$

zaś z twierdzenia 2 przy tych samych warunkach $a_{p+2} = \overline{a_{p+2}}$ jest osiągnięte dla krzywej

$$y_e = \begin{cases} e^{-t}, & 0 < t < s_1 \\ -e^{-t}, & s_1 < t < \infty \end{cases} \quad (10)$$

Spśród krzywych rodziny Y konstruujemy teraz funkcje

$$y_1(t) = \begin{cases} e^{-s}, & 0 < t < s \\ e^{-t}, & s < t < s_1 \\ -e^{-t}, & s_1 < t < \infty \end{cases}$$

spełniającą warunki

$$2p \int_0^{\infty} y_1(t) dt = a_{p+1} \quad \text{i} \quad b_{p+1} = 0.$$

Jeżeli $s = 0$, to y_1 pokrywa się z krzywą (10), a z krzywą (9) jeżeli $s_1 = \infty$. Zmieniając teraz w sposób ciągły s_1 od wartości, dla której $s=0$, do $s_1 = \infty$, zachowując warunek $a_{p+1} = \text{const.}$, wtedy a_{p+2} będzie się też zmieniać w sposób ciągły od $\overline{a_{p+2}}$ do $\overline{a_{p+2}}$, skąd już wynika, że obszar ograniczony krzywymi (5) i (7) zawiera wszystkie punkty $M(a_{p+1}, 0; a_{p+2}, 0)$.

Twierdzenie 4

Jeżeli funkcja

$$f(z) = z^p + c_{p+1} z^{p+1} + c_{p+2} z^{p+2} + \dots$$

należy do klasy S_p , to

$$|c_{p+2}| \leq p(2p+1). \quad (11)$$

Funkcjami ekstremalnymi są funkcje postaci

$$f(z) = \frac{z^p}{(1 - \varepsilon z)^{2p}}, \quad |\varepsilon| = 1.$$

Dowód

Zadanie sprowadza się do wyznaczenia $\max_{f \in S_p} |c_{p+2}|$. Nie pomniejszając ogólności możemy przyjąć, że $|c_{p+2}| = a_{p+2}$ i wówczas

$$\max_{f \in S_p} |c_{p+2}| = \max_{f \in S_p} a_{p+2}.$$

Ponieważ równości (5) w twierdzeniu 1 zachodzą bez żadnych ograniczeń na b_{p+1} , więc

$$|c_{p+2}| \leq \max_{f \in S_p} a_{p+2} = \max_{|a_{p+1}|} a_{p+2}(a_{p+1}),$$

a po wyrugowaniu z (5) a_{p+1}

$$|c_{p+2}| \leq \max_{0 \leq s < \infty} (2p e^{-2s} |(p+1)s^2 + 2p s + p| + p).$$

Ponieważ

$$\frac{d a_{p+2}}{ds} = -4 p(p+1)s e^{-s} (s + \frac{p-1}{p+1}) < 0$$

dla każdego $s > 0$, więc $a_{p+2}(s)$ osiąga swoje maksimum dla $s = 0$, skąd już wynika

$$|c_{p+2}| \leq p(2p+1).$$

tj. nierówność (11) twierdzenia.

Nierówność (11) jest znanym oszacowaniem współczynnika c_{p+2} , jakie uzyskał I.A. Jenkins dla funkcji średnio p -liatnych.

Twierdzenie 5

W klasie funkcji S_p największa wartość $|c_{p+2}| = \overline{|c_{p+2}|} (|c_{p+1}|)$, przy ustalonym $|c_{p+1}|$ z przedziału $\langle 0, 2p \rangle$, jest określona parametrycznie w postaci

$$\left. \begin{aligned} |c_{p+1}| &= 2p(1+s)e^{-s} \\ \overline{|c_{p+2}|} (|c_{p+1}|) &= \frac{p+1}{2p} |c_{p+1}|^2 - 2p(1+2s)e^{-2s} + p, \end{aligned} \right\} \quad (12)$$

przy czym równości te są zrealizowane dla funkcji

$$e^{-t} \cos Q(t) = \begin{cases} e^{-s}, & 0 < t < s \\ e^{-t}, & s < t < \infty \end{cases}$$

Dowód

Stosując przekształcenie $e^{-1\alpha} f(z e^{1\alpha})$ możemy uzyskać $|c_{p+2}| = a_{p+2}$, zatem znalezienie $\overline{|c_{p+2}|} (|c_{p+1}|)$ sprowadza się do wyznaczenia $a_{p+2}(|c_{p+1}|)$ wobec tego kładąc w (6) $b_{p+1}^2 = |c_{p+1}|^2 - a_{p+1}^2$, otrzymamy

$$a_{p+2} = \frac{p+1}{2p} (2 a_{p+1}^2 - |c_{p+1}|^2) - 4p \int_0^{\infty} e^{-2t} \cos^2 Q(t) dt + p. \quad (13)$$

Zauważmy następnie, że jeżeli $a_{p+1}^2 = \text{const.} < |c_{p+1}|^2$, to w myśl lematu 1 najmniejsza wartość całki $\int_0^{\infty} e^{-2t} \cos^2 Q(t) dt$, bez dodatkowych ograniczeń na funkcje $y(t) = e^{-t} \cos Q(t)$, jest osiągnięta dla funkcji

$$e^{-t} \cos Q(t) = \begin{cases} e^{-s}, & 0 < t < s \\ e^{-t}, & s < t < \infty \end{cases} \quad (14)$$

natomiast warunek $|c_{p+1}| = \text{const.}$ ($b_{p+1}^2 > 0$) może tylko zmniejszyć zbiór dopuszczalnych funkcji $y \in Y$, a więc zwiększyć kres dolny całki $\int_0^{\infty} e^{-2t} \cos^2 Q(t) dt$. Obliczając dla funkcji (14) prawą stronę (13), otrzymamy

$$\begin{aligned} \frac{p+1}{2p} (2 a_{p+1}^2 - |c_{p+1}|^2) - 2p(1+2) e^{-2s} + p &\leq \overline{|c_{p+2}|} (|c_{p+1}|) \\ |a_{p+1}| &= 2p(1+s)e^{-s}, \end{aligned} \quad (15)$$

i dla wyznaczenia $\overline{|c_{p+2}|}(|c_{p+1}|) = \overline{a_{p+2}}(|c_{p+1}|)$ przy warunku $a_{p+1}^2 \leq |c_{p+1}|^2 = \text{const.}$, wystarczy znaleźć maksimum lewej strony (15) względem $|a_{p+1}|$. Położmy

$$g(|a_{p+1}|) = \frac{p+1}{2p} (2 a_{p+1}^2 - |c_{p+1}|^2) - 2p(1+2s)e^{-2s} + p$$

$$|a_{p+1}| = 2p(1+s)e^{-s}.$$

Ponieważ $s \geq 0$

$$\frac{d g(|a_{p+1}|)}{d |a_{p+1}|} = \frac{\frac{dg}{ds}}{\frac{d|a_{p+1}|}{ds}} = \frac{-8ps e^{-2s}((p+1)s+p)}{-2ps e^{-s}} = 4p^{-s}((p+1)s+p) > 0$$

więc $\max_{|a_{p+1}| \leq |c_{p+1}|} g(|a_{p+1}|)$ jest osiągnięte, gdy $|a_{p+1}| = |c_{p+1}|$ stąd i wobec (15) otrzymamy

$$\overline{|c_{p+2}|}(|c_{p+1}|) = \frac{p+1}{2p} |c_{p+1}|^2 - 2p(1+2s)e^{-2s} + p$$

$$|c_{p+1}| = 2p(1+s)e^{-s},$$

tj. równości (12) twierdzenia.

Twierdzenie 6

W klasie funkcji $f \in S_p$ najmniejsza wartość $|c_{p+2}| = \overline{|c_{p+2}|}(|c_{p+1}|)$, przy ustalonym $|c_{p+1}|$ z przedziału $\langle 0, 2p \rangle$ wyraża się równaniem

$$\underline{|c_{p+2}|} = \max \begin{cases} 0 \\ \frac{p+1}{2p} |c_{p+1}|^2 - p. \end{cases} \quad (16)$$

Dowód

Nie pomniejszając ogólności możemy przyjąć, że $b_{p+1} = 0$, i korzystając ze wzorów (4), otrzymamy

$$|c_{p+2}|^2 = a_{p+2}^2 + b_{p+2}^2 = \left(\frac{p+1}{2p} a_{p+1}^2 + I_1\right)^2 + I_2^2,$$

gdzie:

$$I_1 = -2p \int_0^{\infty} e^{-2t} \cos 2Q(t) dt, \quad I_2 = -2p \int_0^{\infty} e^{-2t} \sin 2Q(t) dt.$$

Jeżeli:

a) $\frac{p+1}{2p} a_{p+1}^2 > \max |I_1| = p$, wówczas $|c_{p+2}|$ osiągnie najmniejszą wartość gdy $I_2 = 0$ i $I_1 = -p$, przy czym równości te będą zrealizowane dla

$$\cos^2 Q(t) \equiv 1 \text{ przy warunku } 2p \int_0^{\infty} e^{-t} \cos Q(t) dt = |c_{p+1}|.$$

b) $\frac{p+1}{2p} a_{p+1}^2 < p$, to wtedy zawsze można znaleźć taką funkcję $Q(t)$, dla której $|c_{p+2}| = 0$.

Z a) i b) wynika więc równość (16) twierdzenia.

Twierdzenie 7

W klasie funkcji S_p zbiór punktów płaszczyzny $(|c_{p+1}|, |c_{p+2}|)$, ograniczony osiami układu i krzywymi (12) i (16) zawiera wszystkie punkty $P(|c_{p+1}|, |c_{p+2}|)$.

Dowód przebiega analogicznie jak dowód twierdzenia 3.

LITERATURA

[1] Bazylewicz I.E.: Zum koeffizientenproblem der schlichten Funktionen. Matem. Sb. 1(43):2 (1963) 211-228.
 [2] Koseki K.: Uber die p-wertigen Funktionen Math. Journal of Okayama University. 60, 1-2 1960/61.

ОБЛАСТЬ НАЧАЛЬНЫХ КОЭФФИЦИЕНТОВ P-ЛИСТНЫХ ФУНКЦИЙ
 В ЕДИНИЧНОМ КРУГЕ

Резюме

В этой статье показывается, что результаты, полученные И.Е. Базилевичем, касающиеся области начальных коэффициентов однолистных функций, легко переносятся на класс p-листных функций.

THE DOMAIN OF THE FIRST COEFFICIENTS OF THE
 P-VALENT FUNCTIONS IN THE UNIT CIRCLE

Summary

In this paper has been transferred the method of I.E. Bazylewicz concerning the domain of the first coefficients of the univalent functions into the class of the p-valent functions.